

**6TH International conference ON
PSYCHOLOGY
OF EDUCATION SCIENCES AND
LIFESTYLE**

Tbilisi - Georgia

September 2020

رابطه هوش سیاسی و خود کارآمدی اجتماعی با نقش میانجی هوش فرهنگی در بین معلمان

دوره دوم متوسطه شهرستان استهبان

شیوا نظری^۱، اکبر ذوالفقاری^۲، ناصر محمدی احمدآبادی^۳

۱- دانشجویی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور واحد تفت، (نویسنده مسئول)

۲- استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه پیام نور

۳- استادیار گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور

چکیده

هدف کلی این پژوهش، بررسی تعیین رابطه بین هوش سیاسی و خود کارآمدی اجتماعی با نقش میانجی هوش فرهنگی در بین معلمان دوره دوم متوسطه شهرستان استهبان، انجام پذیرفته است. جامعه مورد مطالعه شامل کلیه معلمان دوره متوسطه دوم شهرستان استهبان بوده است. معیار ارزیابی از طریق سه پرسشنامه هوش سیاسی دوستار و همکاران (۱۳۹۳) و پرسشنامه خود کارآمدی اجتماعی اسمیت و بتز (۲۰۰۰) و پرسشنامه استاندارد هوش فرهنگی آنگ و ارلی (۲۰۰۳) بوده است. گروه نمونه گیری با روش نمونه تصادفی خوشه ای انجام شد. بدین صورت که به طور تصادف ۹ مدرسه را انتخاب در هر کدام حدود ۱۰ معلم انتخاب که در مجموع ۸۹ معلم به صورت نمونه مورد پیمایش قرار گرفتند. برای تحلیل داده ها از آزمون های توصیفی و آزمون های استنباطی از جمله تحلیل مسیر بر اساس مدل ساختاری استفاده گردید. یافته ها تحقیقات حاضر تأثیر استفاده از هوش سیاسی بر خود کارآمدی اجتماعی با نقش میانجی هوش فرهنگی را مورد بررسی قرار داده است. نتایج از همه پیش بینی ها پشتیبانی می کند و درک کاملی از ارتباط بین استفاده از هوش سیاسی و خود کارآمدی اجتماعی و هوش فرهنگی در اختیار ما قرار می دهد. این تحقیقات نشان می دهد که استفاده از هوش سیاسی بر خود کارآمدی اجتماعی و هوش فرهنگی معلمان تأثیر می گذارد. اولین هدف هوش سیاسی بر رشد خود کارآمدی اجتماعی تأثیر می گذارد. علاوه بر این هوش فرهنگی نقش میانجی بین استفاده از هوش سیاسی و خود کارآمدی اجتماعی بوده است. علاوه بر این، نتیجه نشان می دهد که هوش سیاسی نیز با هوش فرهنگی مرتبط است. این یافته با معادلات ساختاری روابط دوجانبه بین هوش سیاسی و هوش فرهنگی پشتیبانی می کند. **واژگان کلیدی:** هوش سیاسی، خود کارآمدی اجتماعی، هوش فرهنگی، معلمان.